

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník I.

Chicago, 10. března 1879.

Číslo 3.

Pořádá: GUST. B. REIŠL. — Vydává VÝKONNÝ VÝBOR.

VYCHÁZÍ vždy 10. každého měsíce. — RUKOPISY pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdříve do 8., delší do 5. každého měsíce na pořadatele: číslo 463 Jižní ulice Canal, Chicago, Ill.

Předplatné: Pro údy Nár. Jed. Sokolské 36 centů, pro neúdy 60 centů ročně.

Návod k tělocviku pro žáky.

Cvičení třetí.

Máme před sebou čtyři řady.

„V pravo v bok!“

Žáci obrátivše se v pravou stranu, stojí nyní po čtyřech v řadách desíti

„Sraz!“

Na velení toto sestoupí čili srazí se vždy tito vedle sebe stojící čtyři žáci těsně k sobě.

„Rozstup!“

Rozstoupí se opět v dřívější svá postavení vždy jedním krokem k sobě a od sebe.

„V před!“

Obrátí se v základní své postavení, z něhož počal učitel velení.

To samé opakuje se několikráte, což se i mění s postavením.

„V levo v bok! Sraz! Rozstup! atd. V před.“

Při cvičení tomto lze žáky cvičiti v pochodu.

Velím-li: „V pravo v bok! Sraz!“ mám nyní řady po čtyřech připravené k pochodu.

Při pochodu musí se docílití stejnochodu, t. j. aby všickni žáci vykročili určitě levou nohou.

Obr. 2.

Vykročití musí každý ze základního postavení tak, aby vždy pata k patě a chodidla šikmo od sebe se kladla (obr. 2.).

Pochody zařídí se s počátku jen na několik kroků, aby tím lépe učitel pozorovatí mohl kroky žáků. Při krocích nechť

opírá se vždy o palec, nikdy však nedošlapuj na všechny prsty; čímž by se kroky a chůze stala těžkou a neobratnou.

Tělo při chodu nechť je zpřímá, poněkud ku předu nakloněno; tím se tělu k lehčímu pohybování ku předu napomáhá.

„Pochod!“

Jedna, dvě; jedna, dvě, atd.

Při pochodu nechť žáci rozmanitou rychlostí dle znamení daného chodí.

Chod se tedy buď zrychluje, buď mírní.

Z choda obvyčejné rychlosti přejde se až k rychlochodu t. tempa zrychleného a opět na opak.

Na velení: „Stůj!“ zarazí čili zastaví se všickni žáci stejně tak, aby opět jak ze základního postavení vykročili, do téhož postavení nohy položili.

Při pochodu lze též cvičiti takto:

Při čtvrtém kroku, jež učitel hlasitě odpočítává položíž se noha, t. pravá, silněji k zemi, což se slabému dupnutí podobá, tak že takým slabým dupnutím tělo prudčímu otřesení navyká.

Při druhém odpočítávání kroků přilehne noha při kroku pátém, čímž opět dupnutí nohy levé se stane, tak že střídavě při čtvrtém levá, při pátém kroku pak pravá noha dupne a tím otřesení se třídá:

„Jedna, dvě, tři, čtyři!“

„Jedna, dvě, tři, čtyři, pět!“

Obr. 3.

Takovýto pochod rozměříš se, na kolik kroků učitel za dobré uzná.

Nápodobným rozměření a odpočítáváním cvičí se pochodu dále:

Při čtvrtém kroku, t. j. při došlápnutí kroku pátého stojí v rozkroku pravou nohou vzad a levou v před.

Cvičení takové nechť učitel opět i na více kroků rozměří, a při velení vždy pravidelně a určitě se v pochodu pokračuje; čímž se pravidelného a stejného t. stejnochoodu docílí.

Tím samým způsobem učí se žáci chodu zpět čili chodu zpátečnímu.

Při chodu zpátečním kladeny buďtež nohy na palce, načež došlápně se na chodidlo celé; při čemž vždy na základní postavení pamatováno budiž (obr. 3.)

Další cvičení.

„Pochod!“

Tři kroky rovně v před a čtvrtý šikmo v pravo, tak že učitel velí:

„Jedna, dvě, tři (v před) čtyři (šikmo.)“

Jedna, dvě, tři, čtyři (v před) pět (v levo).“

Těž chodu zpátečnímu budiž tou samou cestou cvičeno.

Na to následuje pochod stálý č. nerušený.

Žáci nechť chodí t. j. stejnochoodem celou prostorou v před a na velení: „Stůj!“ zarazí a učitel velí: „V levo obrat v zad!“ tak že žáci obráceným pořádkem jdou opět tam, odkud byli dříve vyšli. Žáci poznali již dříve obraty a z těchto nechť velí učitel k pochodu na všechny strany.

Při pochodu mohou též žáci zatáčeti buď v levo buď pravo:

„V levo toč!“

„V pravo toč!“

„V před!“ atd.

Těmito rozmanitými obraty a kroky učí se žáci lehkému a pravidelnému stejnochoodu, z čehož následuje, že i každý jednotlivec po takémto cvičení nabude slušného a pravidelného chodu.

Z pozdějších cvičení bude moci učitel žáky i při pochodu dále cvičiti, což hlavně platí i o tom, aby žáci vytrvale a pevně dovedli státi o jedné noze přímou i nakloněnou postavou těla.

Cvičení čtvrté.

„Levou páží vzhůru!“

Ruka se zpřímí kolmo a natáhne se pevně v lokti; kdežto ruka levá jest připázena pevně loktem při boku (obr. 4.).

„Levou páží vzhůru!“ tak že opět nyní levá ruka pevně vzhůru čili kolmo jest natažena a pravá pevně připázena čili přibočena.

Tož opakuje se dále velením:

„Jedna! Dvě!“ při čemž se vždy pravá zpřímí a levá připáží; pak levá zpřímí a pravá připáží (obr. 5.).

Obr. 4.

Obr. 5.

„Pravou ruku předručit!“

Pravá ruka natáhne se vodorovně a vždy pevně v před, levá se připáží.

„Levou ruku předručit!“

Jako dříve pravou, děje se nyní levou rukou a pravá se připáží.

„Pravou ruku uručit!“

Uručit t. j. ruku vodorovně od těla v pravou stranu natáhnout a levou připážit (obr. 6.).

„Levou ruku uručit!“

To samé jako rukou pravou.

Obr. 6.

Obr. 7.

„Pravou ruku zaručit!“

Pravá ruka dá se nataženě vzad těla; avšak tělo musí vždy rovně a pevně státi.

ti, tak aby se postava nikdy nerušila a tělo nekrivilo (obr. 7.).

„Levou ruku zaručit!“

Cvičení, jako dříve rukou pravou.

Cvičení to opakuje se několikrát, až by žáci velení patřičně rozuměli.

Cvičením tímto oblomují se svaly, dodává se rukou ohebnosti, prsa šíří, tak že častějším cvičením nabývá tělo, zvláště pak ohyby rukou, síly.

(Pokračování.)

Staré Řecko a tělocvik starých Řekův.

„Nesložím dříve hlavy své k odpočinku, pokud s německými turary nepodniknu tělocvičnou cestu do Řecka. Fr. Ludvík Jahn.“

Jmeno muže, kterýž výrok tento učinil, souvisí úzce s dějinami tělocviku vůbec, tělocviku v Německu zvlášť. Fr. Ludvík Jahn položil před lety základ k pravidelnému tělocviku v Německu a soustava jeho, v každém ohledu vynikající, přijata brzy nejen v Německu, alebrž i v Rakousku, v Švýcarsku a v zemích jiných i zobecněla velmi záhy.

Sen vyfreslený slovy výše položenými, sice nikdy se neuskutečnil, avšak Jahn podnikl často, alespoň v duchu, cestu do Řecka a setkával-li se s překážkami, stavěla-li se mu protiveuvství v cestu, musel-li zápasiti s nezdarem, tu posilovala jej znovu vzpomínka na hrdinný národ řecký!

Uznáme-li i, že mírné ponebí a jednoduchý, strízlivý způsob životní lidu řeckého mnoho přispíval k značné jeho dovednosti, jakouž se mezi všemi národy dávnověku vyznamenával, musíme přece doznati, že jeho cvičení těla bylo jedním z nejpůsobivějších prostředků k tělesnému i duševnímu jeho zušlechtnění vedoucích. Věru, vojíní řečtí nebyli by bývali tak statečními a odvážnými, jich umělci nebyli by se mohli honositi tak velikým krasocitem, jich filosofové a spisovatelé nebyli by tak jasné a hluboce promyšlené rozpravy a jich básníci tak nadšené, kvetoucí básně psali, kdyby nebyli bývali všichni statečními těla cvičiteli.

Ovšem, města starého Řecka změnila se v sříceniny, celá tisíciletí proměnila mramorové stavby v ssutiny, avšak dějiny zachovaly nám vzpomínku na lid veliký, na lid svobodný. Veliký láskou ku vlasti a statečností, čilým smyslem pro umění a vědu. Ovšem, tam kde druhdy stála kolébka řeckých filosofů, vlaje dnes palměsíc, štíhlé minarety turecké vyčnívají, kde dříve sloužovalo se bohům řeckým, avšak po celá dvě tisíciletí byli

řečtí učenci a řečníci, spisovatelé, dramatictí a lyričtí básníci, lékaři, hvězdáři, malíři a sochaři zákonodárci a státníci vznešenými vzory pokračujících národů zemí západních.

Jasná, modrá obloha klenula se nad zemí tou, mírný, čistý vzduch vanul s Olympu. Teplé ponebí bylo mírněno čerstvým vzduchem námořským a na pahrbcích Řecka i v jeho nížinách zelenal se strom olivový i réva vinná. Ctnost občanská i láska k otčině a smysl pro svobodu naplňovaly prsa člověka. Nadšení pro vše krásné a vznešené rozhřívalo každého občana.

Zde stála kolébka Homera, Sokrata, Platona, Aristotela, Sofokla, Solona, Leonida, Demosthena, Pericla a mnoha jiných slavných mužů. A tam, Sokolové američtí, putujme dnes v duchu, nechme kolem sebe minouti ona místa klasická, kdež před půl třetím tisícem let Řecka mladíci i mužové tělocvičné hry pořádali.

Starí Řekové slavili čtyři národní hlavní slavnosti, věnované tělesnému i duševnímu cvičení v plném dosahu slova toho.

Slavnosti ty byly následující:

I.

Hry olympické.

Původ her těchto spadá v nejzazší dávnověk. Dle báji, dle pověstí kněží byly založeny Heraklem, synem Zeusa, a dle báji těch účastnili se her zmíněných i sami bohové. Iphitos, král Eliský, nařídil 884 před Kristem obnovení her olympických i byl v snaze své podporován Lykurgem, moudrým zákonodárcem Spartanským. Olympické hry pořádaly se každé čtyry roky a období, uplynulé mezi jednou a druhou slavností podobnou, zvalo se olympiadou.

Olympiady sloužily Řekům za letočet, jako nám rok slunečný. První olympiada, o níž se dějepis zmiňuje vzala počátek svého v roce 776 před Kristem a poslední, o níž se zmínka děje, skončila r. 452 po Kristu.

Olympické hry bývaly pořádány v Olympii, městě to řeckém v západní Morei. Místo to jest dnes pouhou sutí, jako většina měst a míst ličené doby. Zde stál chrám boha Zeusa, jež Římané Jupiterem zvali a jemuž ku cti pojmenováno místo to. Zde stál hippodrom či jizdárna, v které podnikány jízdy o závod na koni i v lehkých povozech; zde nalezal se i chrám Hery či Junony, v němž ležely vítězné věnce a ratolesti palmové, jimiž bývali vítězi ozdobováni a odměňováni. Zde stálo deset chrámů k pojmání darů řeckých hlavních měst, dále chrám Pelopium zbudovaný k počtě Pelopa a chrám Aphroditě i Stadium. Všechny tyto stavby, jež považovány drudy za svatyně národní, jsou dnes pouhými sutinami a přece vydávají ještě po tisíciletích svědectví vysokého smyslu uměleckého a neobyčejného krasocitu onoho lidu.

Zde nalezala se sbírka nashromážděných děl uměleckých, pomníků, čestných sloupů, oltářů, váz a obětnic, obrazů a prací sochařských z mramoru, kovu a kosti slonové, svědků to stále pokračujícího vzdělání, sebraných a snešených ze všech států tvořících svobodné Řecko. Za časů Plinia staršího honosila se Olympie více než třemi tisíci soch — celým to světem děl mistrovských.

Vlastním slavnostním místem byl „svatý háj“, 4000 stop dlouhý a 2000 stop široký, vysázený nejkrásnějšími stinnými stromy, v jehož středu vypínaly se tři sycamory. Na východě vedla široká cesta, Pompejovou zvaná, k místu slavnost-

nímu, a touto musely se ubíratí veškerý průvody.

Chrámu olympického Zeusa byl stavbou nádhernou, na níž pracováno po šest století a kterýž obsahoval co největší okrasu *obrovskou sochu boha nebes*. Mistrovské toto dílo sochařské bylo výtvozem Phidiasevým i dokonáno 444 před Kristem a bylo počítáno k sedmi divům Starých. Postava byla 70 stop vysoká i byla představena co na trůně sedící. Okolo skrání obvišel se věnec z ratolesti olivových, hořejší část těla byla obnažená, dolejší zakrytá přes klin přehozeným pláštěm, kterýž v čítných řasách splyval až k nohám na podnožce spočívajícím. Hořejší část byla slonovou kostí vykládána, plášť byl čistě, tlučené zlato, padělání to jemné tkaniny, již Panaenus, bratr Phidiasův, co nejklamněji na zlatě byl zobrazil. — V pravé ruce sochy spočívala něžná socha bohyně vítězné Victorie; v levé ruce držel bůh barevné žezlo z různých kovů složené. Okolo hlavy jeho splyval bohatý vlas, ne kadeře mládeže, spíše však hřívu lva připoínající. Vznešenost, důstojnost a všemohoucnost prozrazovaly rysy jeho obličeje a pocit oblihu prochlěl každého pozorovatele. Seděl co nejvyšší slavnostní předseda o hrách olympických za soudci, kteří určovali ceny vítězů.

Z počátku účastnili se pouze Peloponésané, brzy však všechny státy Řecka; po dobytí Říma bylo i Římanům dovoleno účastniti se a v seznamech skvěla se jména císařů Tiberia a Nerona.

(Pokračování.)

Slavnost zasvěcení první české Národní síně Tělocvičné Jednoty Sokol v Detroit, odbývaná dne 1. ledna.

Slavnost započala v jednu hodinu odpoledne, v kterouž dobu T. J. Sokol vyšla s hudbou ze síně p. Jos. Noska proctené spolky „Budivoj“, „Slovanskou Lípou“ a Řád „Havlíček“ Č. S. P. S. Když spolkové ti byli přibráni, ubíral se průvod do nové síně, kdež započala vlastní slavnost, zahájená hudbou, kteráž přednesla národní píseň „Hej Slovane!“ Slavnostní předseda, br. Karel Bělohávek prohlásil otevření slavnosti následujícími slovy:

Čteně shromáždění! — Důvěrou spolku

T. J. Sokol vidím se velmi poctěna, an mně uloženo jest zahájiti dnešní slavnost svěcení naší síně. Ve jménu spolku našeho, jemuž dnes nastal tak radostný den, vítám Vás přítomné spolky, vítám Vás bratři a sestry české ku slavnému zasvěcení naší síně.

Účelem této naší síně budiž, shromážďovati všechny pokrokumilovné a svorně žijící syny a dcery české, a protož nechť od dnešního dne až do nedozrulé budoucnosti nalezne účel její vždy vyplnění, jak přáním naším jest. Nechť síně tato hlásá,

že národ náš schopen jest duševního pokroku, nechť hrdě hlásá světu veškerému, že Čecha jméno ctihodné jest předků věno, že slávu naši vina nehnusí.

A nejen tím budíž nám draha síň tato, ona budíž nám znamením i lásky a oddanosti mezi námi, i památkou a upomínkou na naši zuboženou vlast, po stáletí trpící. Neb doufám, že zde v této skromné síni naši všichni se budeme cítiti co v síni pravé české. Pročež nikdy nezapomínejme, že jsme synové, dědicové bohatých husitských, učňové Husa a Jeronýma i dávných Přemyslovců a jakož nesčíslné množství velikánů českých hlásalo světu slávu českého národa, tak jeden každý z nás, již k vůli matce, drahé vlasti té, kolébce a hrobům svatých předků našich, té půdě krve a rosou slávy pokropené, budíž Čechem, tož Čechem přímým, hrdým a pokročilým. Nuž tedy, zdar všem českým budovám! Sláva všem českým národním spolkům! A sláva vlasti milené! Na zdar!!

Br. Jos. Kos pronesl pak proslov ku slavnosti svěcení síně a po něm sestra Pavlína Štoková přednesla deklamaci „Tři doby v zemi české“.

František F. Liška vysvětlil účel tělocviku a tříleté trvání a působení Těl. Jed. Sokol na poli národním. Po něm ctěný p. předseda Slovanské Lípy pronesl se následovně: „Ctění bratři Slovanské Lípy! Mohu směle říci, že jsem za mého pobytu zde nezažil tak krásného dne, jako nám dnes připravili bratři Sokolici. Protož provolávám vám jménem Slovanské Lípy třikrát Na zdar!“

Ctěný předseda spolku „Budivoje“ promluvil následovně: „Bratři Těl. Jednoty Sokol, jménem bratrů Budivoj vyslovuji vám lásku, svornost a bratrství; ano, budme bratry jedné vlasti, podejme si ruce co synové jednoho národa, bez rozdílu spolku a tím pak bude zajisté přání všech docíleno—to jest, co bratři Budivoje vám a sobě přejí. Voláme vám třikrát Na zdar!“

Ctěný předseda Řádu Havlíček Č. S. P. S. pronesl se následovně: „Přijměte vřelé přání od Řádu Havlíček k vašemu tak důležitému a vlasteneckému podniku. Kladu vám, bratři Sokolici, na srdce, byste vždy ve svornosti a lásce kráčeli za svým vytknutým cílem. Tedy vzhůru, Sokolici! Na zdar!“

Po osloveních těchto přečten došlý telegram od Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské, kterýž zněl: V duchu jsme účastni dnešní Vaší slavnosti. Na zdar! Národní Jednota Sokolská.—Telegram ten nemálo celé obecenstvo a zvláště br. Sokolíky překvapil a bylo povoláno Národní Jednotě Sokolské hlučné Na zdar!

Dále přečteno přání prvního českého obyvatele Detroitského, kteréž zní takto:

Podnikavý spolku okole! Dnešní den jest první den rado-sti a nejvýznamnější v dějinách mého sedmadvacetiletého pobytu v Detroit. Den tento mne posilnil v naději, že duch podniku a pokroku ještě nevymřel, ale znovu obživnul v naší dokonalé a podnikavé mládeži; ano mládeži, pravím, neb jen nepatrný počet mladíků shlukl se v spolek Sokol a již zbudovali si svou vlastní síň, kdežto mnohé staré spolky toho nedocílily. Toť neslýchaný a podivuhodný pokrok a zajisté v dějinách českých někdy tento odvážlivý čin jasně stkví se bude za příklad potomkům. A že první českou síň v Detroit zbudovali mladí jinoši, Sokolové Detroitští, sláva jim! Se zaslzeným okem radostí zírám na podnik tento a jsem jist že nikdo nemůže srdečnější přání k otevření této slavné a pěkné místnosti Vám přinést, ako Vás obdivující krajan a první obyvateľ český v Detroit. Na zdar!

S úctou František Pospíšil.

Předseda slavnostní prohlásil pak slavnost za skončenou a vyzval obecenstvo, by se hojně dostavilo k večerní zábavě, kteráž se vydáfila co nejlépe. Slavnost Sokola Detroitského utkví na dlouho v paměti všech účastníků. Na zdar!

Zápisky schůzi Výkonného Výboru.

Mimořádná schůze dne 12. února. — Schůze byla svolána za příčinou úřady vzhledem k spolkovému stejno-kroji a byla zahájena za přítomnosti celého výboru předsedou, bratrem J. B. Bělohradským. Hned

po zahájení oznámeno, že má býti ušito deset obleků vzorných, pro každou Jednotu jeden.

Pan V. Řezanka zavazuje se ušiti oblek za \$3.50, což, jak praví, jest nejmen

ší nabídka, již učiniti možno. Členové Výkonného Výboru účastní se čilého rokování na to povstalého, jehož smysl jest ten, že cena zdá se býti poněkud vysoká. Když pak předmět důkladného došel vyčerpání, usnešeno, předvolati p. Řezanku a otáze se ho, nemůže-li skutečně zmírniti nabídku učiněnou.

Po delším jednání snižuje p. Řezanka nabídku svou na \$3 25 za oblek a Výkonný Výbor svěruje mu obstarání práce té. Schůze pak ukončena.

Řádná schůze dne 5. března.— Předseda br. J. B. Bělohradský zahajuje schůzi u přítomnosti celého výboru, vyjma jednatele br. G. B. Reišla, omluveného přípisem a zastupovaného náhradníkem, bratrem A. Jelínkem.

Protokol řádné schůze ze dne 5. února čten a přijat beze změn.

Výbor pro pořízení stejnokroje sděluje, že ku shotovení vzorných obleků bylo zapotřebí 24½ yardu látky po \$1.95, což činí \$47 78, však vymohl srážku \$2.87, tak že zaplatil za látku \$44.91. Šňurek spotřebováno 19¾ yardu v ceně 80 centů, knoflíky stojí \$2.84 a ušiti devíti obleků (po \$3.25) \$29.25. Úhrnem stojí tudíž obleky \$77.80.

Pokladník br. Fr. Kašpar oznamuje, že vyplatil za tisk Sokola Amerického (č.

1. a 2.) obnos \$20.00 a za ohlavení téhož listu \$2.25.

Zpráva účetníka přijata Pak čteny dva dopisy od br. Sokolské Jednoty Blesk v Baltimoru, jimž přiložena poukázka na \$4.50. U vědomost přijaty dopisy br. T. Jed. Sokol v Detroit o slavnosti svěcení síně spolkové, br. Těl Jed. Sokol v Clevelandu a br. Těl. Jed. Sokol v Novém Yorku s přiloženými \$2.40.

Výbor pro obstarání obleků předkládá devět ušitých obleků. Usnešeno, rozeslati každé Jednotě jeden vzorek; br. Těl. Jed. Sokol a Česko-amer Sokol mají použití jednoho obleku

Zápisník má dopisem podati návrh Česko-amerického Sokolu a Těl. Jed. Sokol v Chicagu, by odbyvali *spo'ecný výlet*.

Usnešeno, aby Výbor Výkonný nechal natisknouti *legitimačních listků*, jimiž by se údové jednoho sboru mohli vykázati při návštěvě schůzi sboru druhého.

Usnešeno, aby jednatel dopsal všem br. Jednotám a požádal je za sdělení, *na jakém nářadí hodlají cvičiti* o příštím sjezdu činných členů v Novém Yorku.

Když pak usnešeno dopsati oběma Jednotám v *Cedar Rapids*, by jejich údové na vzájem navštěvovali schůze obou Jednot, a oznámení, že *příjem* schůze obnáší \$6 90, *vydej* pak \$100.05; schůze ukončena.

H l í d k a .

* Třetí chicagská Tělocvičná Jednota, kteráž přijala jméno „Čechie“, zadá v příští schůzi Výkonného Výboru žádost za přijetí k Národní Jednotě Sokolské.

* V Manitowocu v státu Wisconsin zakládá se nová Jednota, kteráž se nepochybně také připojí k Národní Jednotě Sokolské.

* Jak se dozvídáme ze soukromého dopisu, nehodlají někteří údové Sokola dopustiti, aby St. Louis nebyl zastoupen v Národní Jednotě Sokolské. Kéž by snaha jejich dodělala se úspěchu!

* Co bylo povědino ohledně úspěchu maskárních plesů jiných Jednot, to platí i plnou měrou o těchto plesích br. Jednoty Blesk v Baltimoru a Cedar Rapids Sokol, odkudž se nám však pohříchu přímých zpráv nedostalo.

* Všecky bratrské Jednoty žádá pořadatel Sokola Amerického a jednatel Národní Jednoty Sokolské, by neodkladně zaslaly zprávy své za druhé čtvrtletí a povinné příspěvky, aby Výkonný Výbor netrpěl nedostatkem peněz čímž by byla činnost jeho ochromena. Taktéž necht' zašlou všechny ty br. Jednoty, kteréž tak dosud neučinily, zprávu o tom, v který den a rok byly založeny.

* Manželky údů bratrského Česko-amerického Sokola zdejšího uspořádaly v sobotu dne 22. února v síni sborové kalikový ples, kterýž těšil se hojně návštěvě a vynikal pěkným uspořádáním. — V úterý masopustní odbyván pak ples kaliko-čepečkový, uspořádaný dívkami příznivými br. Tělocvičné Jednotě Sokol. I zde ukázalo se, že děvy naše jsou rozmilými pořadatelkami zábav. Návštěva byla přecetná.

Výtěžek obou zábav byl věnován dotýčným jednotám. Šlechtným paním a děvám dík!

* O maskárním plesu bratrského Česko-amerického Sokola v Kewaunee. čteme v „The Kewaunee Enterprise“: „Maskární ples českých turnerů v České síni minulý pondělek odbyvaný, byl velikým úspěchem. Sín byla naplněna maskami a účastenství nemaskovaných bylo tak velké, že bylo obtížno naléztí příhodného místa k stání. Karaktery představované byly četné a rozmanité a některé ku podivu pěkné i uvedly výbor v nemalé rozpaky ohledně rozdělení cen.“ Ceny obdrželi sokolové Fr. Pošepný a Josef Válečka; dále sl. Marie Pavlikova, Rudolf Pohl a jiní. I v peněžním ohledu zdařil se ples znamenitě, neboť vynesl čistých \$65.57.

* Bratrská Tělocvičná Jednota Sokol v Novém Yorku uspořádala dne 2. března první přednášku o tělocviku, kteráž vlastně sestávala z předčítání různých článků o předmětu tom jednajících. První článek pojednával o spolcích tělocvičných vůbec, jaké účele by stopovati měly a jaké by mělo být jejich uspořádání. Článek druhý pojednával o účinku tělocviku na tělo i ducha lidského a třetí o tom, jakým způsobem spolky tělocvičné mohou napomáhati rozlušťování otázek sociálních. Návštěva byla slabá. Bratři novoyorští nechť nenechají se odstrašiti od cesty nastoupené proto, že první jejich pokus neseťkal se se zdarem kýženým, nýbrž nechť pořádají přednášky, jakož i volné rozpravy o tělocviku i na dále.

* O „Sokolu Americkém“ píše věhlasný stáříčský náš učenec prof. Lad. Klácel ve svém časopisu „Elas Jednoty Svobodomyslných“ (č. 3., roč. VII.) následovně: „V Chicagu byla Národní Jednota Sokolská založena 15. srpna 1878. Dne 10. ledna vydala první číslo Sokola Amerického a jelikož o jeho vydávání většina bratrských Jednot rozhodla, lze se nadíti trvanlivého života jeho. Vydává jej Výbor Výkonný a pořádá jej slovatný Gustav B. Reisl, jednatel Výkonného Výboru. První článek jest: „Tělocvik osvěžovatelem mysle“ a pak následují články jen té Jednoty samé se týkající. My vítáme s velkou radostí všechny ústavy, podniky na jednotě založené. Neb pravda,

dobro a lada jenom jednotí—sobectví, hrdost, závist, zášť, žárlivost a všecko zlé jest výhradní, osamělé, různé; socialismus — obecnění, jednocení jest cesta ku vesměrnosti. Kosmos jest nejdokonalejší jednotá — vesměrnost — nejdokonalejší šlechtnost.“ —

* Maskární ples Těl. Jed. Sokol v Novém Yorku dne 21. února v Harmonia Rooms uspořádaný, vydařil se v každém ohledu skvěle. Návštěva byla jako obyčejně přetěsná a maskar dostavilo se na sta, a sice v oblecích nejen pěkných, ale i drahocenných. Zábava byla nenucená, srdečná. K ránu provedli Sokolové rej, kterýž se setkal s bouřlivou pochvalou. Ve zprávě Dělnických Listů o plesu tom čteme mezi jiným: „Jen na to dovolíme si je (Sokoly) upozorniti, aby příště nedovolovali při najímání síně panu hostinskému tak nemilosrdně vydírat obecnstvo. O masopustě už člověk leccos snese, ale platit šest centů za náprstek piva, je také skoro až „masopustní!“ — K těmto posledně uvedeným řádkům připojujeme: Proč nenajímají novoyorští naši bratři se síní zároveň nálevnu po příkladu Jednot západních, jimž to působí sice poněkud trochu více práce, za to však skýtá značného výtěžku? Nač strkati peněz českých neužilému, vydíravému cizinci, mohou-li zůstat v rukou českých? Zajiště že, kdyby novoyorští i baltimorští učinili jeden pokus takový, přijali by radostně obyčej ten.

* Z Milwaukee, Wis., dochází nás zpráva, že tamní Tělocvičná Jednota Sokol připojila se k Řádu Wisconsin č. XXVII. Č. S. P. S. a spojení to oslaveno okázale dne 16. února v síni bývalého „Sokola“. Jakkoliv podporujeme všemožně slučování se spolků národních, tož přece s našeho stanoviska musíme želeťi spojení tohoto. Těšíme se tomu, pakliže spolky stejných účelů spojují se u velikou Jednotu, avšak spolky účelů opačných spojovati není prospěšno. Litujeme spojení toho hlavně proto, že opět jedna Jednota tělocvičná vymizela z malé té hrstky Jednot česko-amerických, že opět jedno z cvičišť našich bude opuštěno. Nechť neuamítá se nám, že odbor tělocvičný může pozůstávati i v sesíleném Řádu. Nikoliv! Účelem Řádu Wisconsin jest vzájemné podporování se a byt

by se i po nějakou dobu ještě cvičilo, jsme přesvědčeni, že láska k tělocviku bude ochabovati a že v brzkou neuslyšíme k nemalému žalu ni zmínky o tělocviku mezi Čechy milwauckými, kde druhdy tak kvetl. Měníme se nápadně rychle, my Čechové američtí, pokračujeme s módou — dnes to či ono se nám líbí, zítra odhazujeme to jako malé dítko hračku, již se nabažilo. Dnes ještě honosíme se obětavostí svou, zítra již jsme lidmi nad míru žíznými! Podivno!

* Že úřední list Národní Jednoty Sokolské v Spojených Státech i u ča-opiscetva v Čechách vycházejícího s vřelým setkal se přijetím, o tom svědčí dlouhý článek denního listu „Posel z Prahy“, kterýž píše dne 15. února následující: „Sokol Americký. Pod tímto názvem začal v Chicago dne 10. ledna vycházeti úřední list Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech“, jehož pořadatelem jest Gustav Reisl. Jest to nová a sice velmi radostná známka činnosti krajanů našich amerických, kteří v pravdě mohou sloužiti nám a zejména „Sokolům“ v Čechách, na Moravě a jinde za vzor.“ Posel z Pr. rozepisuje se pak obsírně o hospodářských a jiných poměrech Národní Jednoty Sokolské a končí úvahu svou těmito slovy: „Ana jest tato organizace provedena, lze očekávati, že Sokolské Jednoty se budou mezi americkými Čechy množiti, a sice ne pouze pro parádu a pro jméno, nýbrž aby pěstovaly tělocvik a byly hradbami národnosti české a smýšlení českého, ja-

kým staří Čechové se vyznamenávali. Přejíme to od srdce, čtouce v témž 1. čísle „Sokola“: *Nepřímým účelem Jednoty Sokolských v Americe jest zakládání českých škol*, k nimž mají Sokolové dáti podnět, jež mají brániti a udržovati co bezpečná jejich stráž. Nuže, nechť Sokol Americký jest v tomto směru pěstitelem, ochrancem a šířitelem živlu českého, nechť brání od národnosti dětí českých novým a novým zakládáním českých škol! — V témž 1. čísle „Sokola Am.“ želí se nad úpadkem myšlenky sokolské v Čechách, kterýž jest tak úplný, že zašel jediný sokolský časopis a že sokolské jednoty buď šmahem se rozpadají aneb v hasičské přeměňují... Ano, jest to žalostné, nám však není to nic nového. Opakovali jsme to stále, že hádky stranické v táboře našem vrhly nás nazpět, že politikou passivnosti ztrácíme pořád více a více půdy již dobyté, že dáváme v šanc nejkrásnější vykořisťování. Kde jsou ty četné jednoty sokolské, které takou měrou přispívaly k osvětlení ducha národního v Praze a po venkově? Byly snad jen pouhou módou?... Nikoliv — neboť s nimi stejný osud sdílí „Hlaholové“, „spolky sten grafické“ a jiné. Válka občanská a passivita nelodná — ty je ubily tak, jako vůbec přivedly veškeré národní nadšení na zmar. Dnes můžeme se od amerických Čechů učiti hlouček jejich nás zahanbuje. Sokolové američtí budou učitelé Sokolů našich.“ Takéž pražský denní časopis „Brousek“ pochvalně se zmiňuje o „Sokolu Americkém“ a uveřejňuje některé jeho články

Adresář Národní Jednoty Sokolské.

Baltimore, Md. — Sokolská Jednota Blesk. — Tajemník br. Josef Rejžek, č. 492 vých. ul. Chase.

Cedar Rapids, Ioa. — Cedar Rapids Sokol. Tajemník br. Karel Mojžíš, box 886. — Čtenářského spolku odbor Sokol. Taj. br. Jos. Hula, lock box 105.

Chicago, Ill. Česko-americký Sokol. Tajemník br. K. F. Tuma, č. 422 již. ul. Canal. — Tělocvičná Jednota Sokol. Taj. br. Al. Boháček, č. 458 ul. Taylor.

Cleveland, O. — Tělocvičná Jednota Sokol. Tajemník br. Fr. Sluka, 745 ul. Casse. Schůze každou první středu v měsíci

Detroit, Mich. — Tělocvičná Jednota Sokol. Tajemník br. Josef Krejčí, č. 628 ulice Antoine.

Předseda Fr. Liška čis. 109 Miami avenue; pokladník Al. Stock, č. 72 ulice Napoleon. Schůze odbývá se každou druhou neděli v měsíci v síni jednoty na rohu ulic Colhoun a Antoine.

Kewaunee, Wis. Česko-americký Sokol. — Tajemník br. Jos. Paidr, Kewaunee, Kewaunee Co.

Nový York, N. Y. Tělocvičná Jednota Sokol. Tajemník br. St. Výborný, čis. 25, avenue A.